

S.K.O. 1984/2012

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 29 maja, 19 i 29 czerwca 2012 r. odwołania z dnia 08 maja 2012 r. złożonego przez Panią
- Prezesa 99-100
Łęczycy, od pisma Burmistrza Miasta Łęczycy z dnia 23 kwietnia 2012 r. Nr
OP.6724.1.3. 2012, nazwanego przez Stronę odwołującą się „decyzją” w sprawie odmowy
udostępnienia informacji publicznej
- działając w składzie orzekającym :

1/ Zygmunt Markiewicz przewodniczący składu
2/ Marek Woźniak członek składu
3/ Anna Rogużińska – Wiatrowska członek składu

na podstawie art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 1 ust. 1 i 2, art. 3 ust. 1 i 2, art. 4 ust. 1, art. 14 ust. 2, art. 16 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej / Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późniejszymi zmianami /, art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych / tekst jedn. z 2001 r. Dz. U. Nr 79, poz. 856 z późn. zm./.

o r z e k a

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia

Uzasadnienie :

W dniu 29 lutego 2012 r. do Burmistrza Łęczycy wpłynął wniosek o udostępnienie, na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późniejszymi zmianami), informacji publicznej w następującym zakresie : „ Wykaz aktualnie obowiązujących warunków zabudowy, wydanych po 1 stycznia 2007 r. , dla nizej wymienionych działek, położonych na terenach oznaczonych w projekcie mpzp (w wersji z 07 września 2009 r.) następującymi symbolami:

1. Teren : 1KS/UH – działki nr : 469 i 466/3,
2. Teren: 5 Ks – działki nr : 481/3, 476/5 i 476/6,
3. Teren : 12 MW – działki nr : 476/1, 476/2, 475, 474/1, 473/1 i 472,
4. Teren : 44 KDD – działka nr: 1055/2,
5. Teren : 71 MN – działki nr: 1052, 1053 i 1057,

6. Teren 1 ZPp – działki nr: 1051/1 i 1051/2,
7. Teren : 2 ZPz – działka nr : 1048,
8. Teren : 1 UT/MN - działka nr: 779/1,
9. Teren : 7 UH – działka nr: 785,
10. Teren : 11 KS – działki nr : 787, 788/1, 788/2,
11. Teren : 18 KDL – działki nr : 777/1 i 777/2,
12. Teren : 4 MW – działki nr : 626/14, 626/12, 626/11, 626/9, 625/45, 625/66 i 625/67,
13. Teren : 7 MW – działka nr: 581.

Udostępnienie informacji powinno nastąpić podczas przeglądania w urzędzie w formie kserokopii bądź plików komputerowych. Forma przekazania informacji : przesłanie informacji pocztą elektroniczną pod adres : _____@gmail.com lub osobisty odbiór przez wnioskodawcę.

Pismem z dnia 21 marca 2012 r. Nr GP.6724.1.2.2012 Burmistrz Łęczycy zwrócił się do Wnioskodawcy o uzupełnienie wniosku poprzez wykazanie interesu publicznego, który uzasadnia wystąpienie z wnioskiem o treści jak wyżej.

Pismem z dnia 26 marca 2012 r. _____ w odpowiedzi na w/w pismo powołało się na art. 2 ustawy o udostępnieniu informacji publicznej wskazując, że prawo uzyskania informacji przysługuje każdemu, co oznacza, że organy władzy publicznej, więc także samorządy terytorialne zobowiązane są do udzielenia merytorycznej, wyczerpującej informacji w ściśle określonym czasie. Przepisy wskazanej wyżej ustawy, nie upoważniają organów władzy publicznej do żądania podania powodów dla których potrzebna jest dana informacja lub jakiejś szczególnej podstawy prawnej, która wskazuje na potrzebę posiadania takich danych. Kuriozalne jest zatem zawarte w piśmie Urzędu, żądanie wskazania przez _____ interesu publicznego dla którego niezbędna jest taka wiedza. Zwracając również uwagę na udzielenie informacji w terminie określonym w ustawie.

Pismem z dnia 04 kwietnia 2012 r. Nr GP. 6724.1.3.2012 Burmistrz Łęczycy poinformował Wnioskodawcę, iż jego zdaniem „wydawanie decyzji o lokalizacji celu publicznego stanowi informację publiczną. Wydawanie decyzji określających warunki zabudowy dla osób fizycznych i prawnych (dla inwestycji indywidualnych) nie stanowi informacji publicznej. We wniosku wskazane są działki, dla których nie zostały ustalone warunki lokalizacji inwestycji celu publicznego”. Ponadto stwierdził, iż urząd nie prowadzi wykazu obowiązujących warunków zabudowy, a jedynie rejestr wydanych decyzji administracyjnych. O zakwalifikowaniu określonej informacji do podlegającej udostępnieniu w rozumieniu ustawy z 2001 r. o dostępie do informacji publicznej decyduje kryterium rzeczowe, tj. treść i charakter informacji. Zgodnie z wyrokiem WSA w Lublinie II SAB/Lu 57/10 charakteru informacji publicznej nie mają wnioski w sprawach indywidualnych. Żądanie Wnioskodawcy dotyczy informacji odnoszących się do konkretnych postępowań administracyjnych w indywidualnych sprawach. Z tego względu nie mają charakteru informacji publicznej.

W piśmie z dnia 16 kwietnia 2012 r. _____ kwestionuje stanowisko Burmistrza Łęczycy, uznając za nietrafny argument, iż decyzja administracyjna wydana w sprawie indywidualnej nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. Przeczy temu pogładowi brzmienie art. 6 ust. 4 lit. a ustawy, a ponadto decyzja taka traci charakter indywidualny poprzez usunięcie z niej danych chronionych ustawą o ochronie danych osobowych.

W tym stanie rzeczy precyzują swój wniosek poprzez żądanie wydania kserokopii decyzji dotyczących wydanych warunków zabudowy po 1 stycznia 2007 r. w odniesieniu do działek wskazanych w pierwotnym wniosku. Z kserokopii tych należy

usunąć poprzez zakreślenie dane osobowe wskazanych w tych decyzjach stron (adresatów).

W piśmie z dnia 23 kwietnia 2012 r. Nr GP. 6724.1.3.2012 Burmistrz Łęczycy podtrzymał swoje stanowisko zawarte w piśmie z dnia 04 kwietnia 2012 r. Potwierdził, iż przekazanie kserokopii decyzji administracyjnych wydanych w indywidualnych sprawach obywateli dotyczących warunków zabudowy nie stanowi informacji publicznej. Stosownie do treści art. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) ze stosowania w/w ustawy wyłączone zostały postępowania, których zasady i tryb regulują inne przepisy, w tym ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

Wnioskodawcy pismo powyższe uznali za decyzję administracyjną i złożyli od niej odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, zarzucając jej naruszenie art. 1, art. 2, art. 6 ust. pkt 1 lit. a, ust. 4 lit. a ustawy z dnia 6 września 2001 r. w związku z art. 7, art. 8 i art. 12 k.p.a. poprzez bezzasadną odmowę udostępnienia informacji publicznej w sytuacji, gdy żądane informacje w postaci danych dotyczących wydanych decyzji administracyjnych nie należą do zakresu rozstrzygnięć indywidualnych pozbawionych charakteru publicznego, ale stanowią informację publiczną po odpowiednim ich spreparowaniu w zakresie objętym ochroną danych, o których mowa w art. 5 ustawy oraz danych osobowych, przy czym wydając zaskarżoną decyzję organ naruszył podstawowe zasady postępowania administracyjnego poprzez prowadzenie postępowania z pominięciem słusznego interesu obywateli, w sposób zawyży i opieszwały, nie budzący zaufania do organów Państwa. W związku z tym wnoszą o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi rozpatrując sprawę zważyło co następuje :

Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie sądów administracyjnych jako minimum elementów decyzji administracyjnej traktuje się cztery składniki takie jak: oznaczenie organu, adresata decyzji, czyli strony lub stron, rozstrzygnięcie i podpis osoby uprawnionej do jej wydania. Dlatego też pismo zawierające rozstrzygnięcie w sprawie załatwianej w drodze decyzji jest nią, pomimo nie posiadania w pełni warunków formalnych – przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a. – gdy pismo zawiera tylko wymienione minimum składników niezbędnych do zakwalifikowania go jako decyzję.

Pismo Burmistrza Łęczycy z dnia 23 kwietnia 2012 r. Nr GP. 6724.1.3.2012 zawiera następujące elementy:

- 1) pismo zawiera oznaczenie organu administracji publicznej – Burmistrza Łęczycy,
- 2) skierowane jest do oznaczonego adresata –
- 3) władcze rozstrzygnięcie organu administracji publicznej – odmowa udostępnienia informacji publicznej,
- 4) pismo jest podpisane przez organ właściwy – Burmistrza Łęczycy,
- 5) zastosowano, niezależnie czy słusznie czy też nie, normę prawa materialnego, a więc art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, który stanowi, że każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej „prawem do informacji publicznej,”
- 6) uzasadnienie podjętego rozstrzygnięcia, gdy wskazano przyczyny, które stanowiły podstawę takiego a nie innego rozstrzygnięcia (niezależnie czy słusznie czy też nie).

Stąd też Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi biorąc powyższe pod uwagę uznało, iż pismo Burmistrza Łęczycy z dnia 23 kwietnia 2012 r. Nr GP. 6724.I.3.2012 spełnia minimum warunków wymienionych wyżej charakteryzujących decyzję administracyjną.

Z tego też względu Wnioskodawca miał uprawnienie do złożenie odwołania od decyzji administracyjnej, wydanej w sprawie odmowy udostępnienia informacji publicznej, jakiej mowa we wniosku złożonym w dniu 29 lutego 2012 r., a zmienionym w dniu 16 kwietnia 2012 r.

Rozpatrując zatem powyższe odwołanie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi zważyło przede wszystkim, że:

Sformułowana w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.) definicja „ informacji publicznej „, pojęcia stanowiącego kryterium, jakim powinien kierować się podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej (wyliczenie tych podmiotów zawiera art. 4 ustawy) , jest bardzo szeroka i niejednoznaczna. Podlegającą udostępnieniu informację publiczną stanowi bowiem każda informacja o sprawach publicznych, przy czym trudno w sposób precyzyjny ustalić znaczenie pojęcia „sprawa publiczna „, (zwrot ten nie został zdefiniowany na użytek innych aktów prawnych).

Do definicji informacji publicznej odniósł się NSA, stwierdzając, że należy za taką uznać informacje wytworzone przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne oraz inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym (komunalnym bądź Skarbu Państwa), jak również informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone (por. wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r. II SA 181/02 ; wyrok NSA z dnia 20 października 2002 r. , II SA 1956/02 oraz wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r. , II SA 2036-2037/02 za: M. Jaśkowska , Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa NSA , Toruń 2002 , s. 28).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1-3 powołanej ustawy, prawo do informacji publicznej, obejmuje między innymi, uprawnienia, do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wglądu do dokumentów urzędowych. Dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów

Według art. 2 ust.1 i 2 ustawy każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo do dostępu do informacji publicznej. Od osoby wykonującej prawo do informacji publicznej nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

Prawo do informacji publicznej ma charakter powszechny. Zgodnie jednak ze wspomnianym art. 5 ust. 2 prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji oraz przypadku , gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Akta sprawy administracyjnej, jako odnoszące się działania podmiotów publicznych, stanowią informację publiczną (wyrok NSA z dnia 11 maja 2006 r. sygn. OSK 812/05, Lex 236465; wyrok NSA z dnia 16 listopada 2007 r. , sygn. akt II OSK 1523/06, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2003 r. sygn. III RN 95/02, dostępne na stronie internetowej NSA). Inną natomiast kwestią jest dostęp do niektórych danych w nich zawartych. A zatem, jeżeli jakaś informacja nie może zostać udostępniona , to organ musi ustalić , jakie informacje podlegają ochronie ze względu na to, że są objęte tajemnicą bądź podlegają ochronie ze względu na prywatność. Musi więc wskazać, czy dane te objęte są tajemnicą ze względu na

ochronę danych osobowych w nich zawartych, czy też ze względu na prawo do prywatności lub tajemnicę państwową, służbową skarbową, czy też statystyczną (w/w wyrok NSA z dnia 11 maja 2006 r.).

Ustawa o dostępie do informacji publicznej sama również wyznacza granice prawa do informacji. Według art. 5 ust. 1 ustawy – prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Zgodnie z jej art. 5 ust. 2 prawo do informacji publicznej podlega bowiem ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej / prawo do prywatności, podobnie jak prawo do informacji, jest prawem konstytucyjnym / lub tajemnicę przedsiębiorcy, jednak ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz w przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

Ust. 3 art. 5 ustawy stanowi ponadto, iż nie można z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne – w zakresie tych zadań i funkcji.

W orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyrok Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 29 maja 2008 r., sygn. IV SA/Po 545/07, Lex nr 516697) wyrażony został pogląd, iż nie tylko treść decyzji o warunkach zabudowy jest informacją publiczną ale i akta sprawy administracyjnej stanowią informację publiczną. WSA podzielił pogląd NSA w wyroku z dnia 30 października 2003 r., sygn. akt II SA 1956/02 (publ. „Monitor Prawniczy” 2002, nr 23, s. 1059), zgodnie z którym niedopuszczalne jest uznanie „z góry” akt administracyjnych w całości za niepodlegające udostępnieniu, bez żadnych ustaleń tzn. nadania im charakteru tajemnicy służbowej i na opatrzeniu zgodnie z ustawą o ochronie tajemnicy służbowej i nie opatrzeniu zgodnie z ustawą o ochronie informacji niejawnych klauzulą poufne, bądź też wykazania, że dotyczą one prawnie chronionej tajemnicy, prawa prywatności itp. Zróznicować zatem należy kwestię dostępu do zawartych w takich aktach danych osobowych czy informacji stanowiących prawnie chronioną tajemnicę bądź ochronę prawa prywatności. Organ odmawiając udostępnienia informacji, musi konsekwentnie wskazać dokumenty bądź dane podlegające wyłączeniu ze względu na ochronę powołanych dóbr. Sąd podzielił pogląd, zgodnie z którym prawo wglądu do dokumentów planistycznych oraz uzyskania informacji objętych tymi dokumentami jest wyrazem konstytucyjnego prawa do uzyskiwania informacji o działalności władzy publicznej (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 12 lutego 2004 r. sygn. akt 4/II SA/Ka 2024/03, przywołany w: I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska. Dostęp do informacji publicznej. Orzecznictwo sądów administracyjnych. Wyd. Prawnicze Lexis Nexis. Wyd. I. s. 117-118).

Odnosząc się do zastosowania art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej jako podstawy wydanej odmowy udostępnienia żądanych informacji bowiem ze stosowania tej ustawy wyłączone zostały postępowania, których zasady i tryb regulują inne przepisy, w tym ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego to podnieść należy, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych ustalony został pogląd, że przepis art. 1 ust. 2 o dostępie do informacji publicznej nie tylko nie narusza norm konstytucyjnych, ale wręcz stanowi realizację konstytucyjnej reguły, która upoważnia do istnienia różnych trybów umożliwiających dostęp do informacji publicznej. Jedynym warunkiem sformułowanym przez ustawodawcę konstytucyjnego jest zawarcie tych trybów w aktach normatywnych rangi ustawowej. Przykładem powyższej interpretacji jest wyrok NSA z dnia 18. 09. 2008 r., sygn. I OSK 194/08 (internetowe orzecznictwo NSA), z którego wynika, iż: Nie jest

usprawiedliwiona podstawa skargi kasacyjnej polegająca na naruszeniu, wyrok, Sąd I instancji, przepisów prawa materialnego, przez błędną wykładnię przepisu art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Sąd I instancji nie wyraził odmiennej oceny, tzn. nie odczytał omawianego przepisu jako jedynej normy regulującej dostęp do informacji publicznej. W szczególności Sąd nie zakwestionował dalszego mimo wejścia w życie ustawy o dostępie do informacji publicznej działania przepisów art. 73 i art. 74 Kpa., w zakresie w jakim regulują dostęp strony postępowania administracyjnego do akt tego postępowania. Rację ma Sąd I instancji, gdy twierdzi, że w takiej sytuacji Kodeks postępowania administracyjnego wyłącza stosowanie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej. Trybów unormowanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego nie można zaś utożsamiać (por. wyrok NSA z dnia 16 listopada 2007 r., sygn. akt II OSK 1523/06, niepublik.). Nie jest wyłączone uzyskanie, na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej, dostępu do dokumentów zawartych w aktach postępowania administracyjnego, gdyż stanowią one informację publiczną, jako odnoszące się do działań podmiotów publicznych (por. wyrok NSA z dnia 11 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 812/05, niepublik., Lex nr 236465). **Dostęp do akt postępowania administracyjnego, na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, ograniczony jest jednak do podmiotów nie będących stronami postępowania administracyjnego. Dostęp do akt postępowania administracyjnego dla stron tego postępowania reguluje przepis art. 73 K.p.a.** (por. A. Wróbel(w:) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Kantor Zakamycze, Kraków 2005, s. 462-463; J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2008, s. 390-391).

Biorąc to wszystko po uwagę stwierdzić należy, że zgodnie z art. 16 ust. 1-3 ustawy o dostępie do informacji publicznej odmowa udostępnienia informacji publicznej, a taką jest żądanie udostępnienia decyzji dotyczących wydanych warunków zabudowy po 1 stycznia 2007 r. w odniesieniu do działek wskazanych w pierwotnym wniosku, następuje w drodze wydania decyzji. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Podnieść również należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej – Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania informacji publicznej w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego.

W piśmiennictwie z tego zakresu porównaj; „M. Jabłoński, K. Wygoda; Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz; Wrocław 2002, wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, s. 168”, wynika, iż „Jeżeli chodzi o udostępnienie informacji wiążących się z koniecznością ich przetworzenia to tym samym można wymagać od żądającego sprecyzowania „szczególnie istotnego interesu”, jaki uzasadnia nałożenie na określony podmiot obowiązku sporządzenia odpowiednich zestawień”.

Prezentowane stanowisko, swoje odzwierciedlenie znajduje również w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyrok WSA z dnia 22 lutego 2006 r., sygn. akt 1721/05, Prok. I Pr. 2006/5/53). W wyroku tym WSA stwierdza, iż „1. W zakresie prawa dostępu do informacji interes publiczny istnieje wówczas gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. W sytuacji zatem braku interesu publicznego w danej sprawie, organ zobowiązany do udzielenia informacji publicznej przetworzonej powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji, z takim właśnie uzasadnieniem.

2. Wnioskodawca, występujący o udostępnienie informacji publicznej, na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku nie musi wskazywać powodów, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym i mogą jej udostępnienia odmówić, tylko wtedy, gdy wnioskodawca nie wykaże interesu publicznego.”

Organ administracji publicznej prowadząc ponownie postępowanie winien zająć także stanowisko, czy w tym przypadku nie zachodzi sytuacja o której mowa w art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Z przepisów tych wynika, że jeżeli w wyniku udostępnienia informacji publicznej na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1 podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, podmiot ten może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom. Podmiot o którym mowa w ust. 1 w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, powiadomi wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek.

Biorąc to wszystko pod uwagę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi orzekło jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Decyzja ta może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi, z powodu uznania jej za niezgodną z prawem – w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę należy złożyć w dwóch egzemplarzach. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Podpisy członków składu orzekającego:

1/ *[Signature]*
2/ *[Signature]*
3/ *[Signature]*

Otrzymują:

1

2/ Burmistrz Łęczycy
99-100 Łęczycza, ul. M. Konopnickiej 14

3/ a/a

